

Predikan av Jenny Arnerlöf – Söndagen före Pingst - 2024

När regn blandat med snö vräkte ner i onsdags tänkte jag på Sakarjas ord som vi nyss hörde. "Den dagen skall det inte längre finnas någon kyla eller frost". Vilken dag syftade Sakarja på? Vissa av er kanske genast tänker på klimatförändringar med extrem värme, torka och vattenbrist.

Värmeälskarna bland oss kanske hör orden som löftet om en efterlängtd framtid och resten av oss kanske hastar förbi orden och gör en notering att än så länge har Sakarjas vision inte gått i uppfyllelse. En alltför bokstavlig tolkning av dessa ord får dem att verka irrelevanta. Jag var på väg att dra ett skämt om hur långt bort Sakarjas ord verkar under denna vår som varit så snål med värme men något skavde i mig. Dessa mindre profeter får mindre uppmärksamhet än de förtjänar.

Vi är mest bekanta med Sakarja tack vare hans vision av en fredlig konung som kom på en åsnas rygg istället för på en stridshäst. Evangelieernas författare ansåg att Jesus är kungen som Sakarja talade om. Sakarja föddes i Babylon under Israels fångenskap. Han var bland dem som återvände till Jerusalem när en ny tid kom. Som präst hade han den svåra uppgiften att motivera ett traumatiserat och apatiskt folk att återuppbygga templet. När de bara såg sin brist på förmågan att göra stora ting talade Sakarja Guds inspirerande och styrkande budskap, "Varken med styrka eller makt utan med min ande, säger Herren Sebaot." Guds Ande ger kraftlösa människor styrkan att göra små insatser med resultat som är långt större än vad som verkar rimligt.

Tänk om Sakarjas vision inte handlar om en bokstavlig kyla och frost. Tänk om hans vision för Herrens dag handlar om en tid när medmänsklig värme skall vara regeln och ingen skall leva dubbelt. Tänk om Sakarjas vision

handlade om vår tid, och floden som strömmar ut med friskt vatten för hela världen är den heliga Anden; en flod som ingen jordisk kraft kan dämna upp och stoppa. Vi är nu i slutet av Kristi himmelfärdshelgen som är högtiden när vi minns att Jesus är konung över hela jorden. Han har försonat det till synes oförsonliga som tro och tvivel, himmel och jord, teori och praktik, liv och död och speciellt viktigt till himmelfärdens högtid har Jesus förenat materia och ande. Han har fulländat mänskligheten och burit vår mänskliga substans in i Guds rike och framtiden som kommer. Jag vet att det är svindlande tankar att få ett grepp om och du ska inte stressa om du inte får ett grepp om dem. Det som är viktigt för oss att förstå är att Sakarjas vision utvecklas nu i vår tid. Om en vecka firar vi höjdpunkten som vi har varit på väg mot sedan första advent – Pingstdagen och Andens ankomst. Johannesevangeliets genomgående budskap är att Jesus kom för att göra Guds Ande och liv tillgänglig för alla som vill ta emot och ledas av Anden.

Johannesevangeliet skrevs sist bland evangelierna och långt efter de flesta av Nya Testamentets brev. Det avviker från de andra tre evangelierna på intressanta sätt: Herrens bön saknas, det finns ingen beskrivning av himmelfärden, och det finns flera saker men kanske bland det mest slående är att Jesu ord om den sista måltiden som ett sätt att minnas honom saknas. Kontexten för dagens text är den sista måltiden och Jesus sista kväll med lärjungarna innan korsfästelsen. Det är inte så att Johannes menade att de andra har fel. Men han vill ge en komplettering så att vi i vår strävan att komma ihåg Jesus inte går miste om hans närvaro. Johannes har från första början tryckt på behovet att vara född av Anden som gör Gud och Guds vägledning tillgänglig för oss i varje ögonblick av vårt liv. Johannes skrev sitt evangelium för oss för att han insåg att Jesu ord stämde; fastän Jesus var fysisk frånvarande ledde han de som trodde på honom

genom Anden. De fortsatte att växa i hans likhet trots att de inte kunde se honom eller ta på honom. Viktigast av allt kände de Kristi närvaro och vägledning trots att de möttes av mycket lidande och stora svårigheter. Precis som Jesus mötte motstånd från mäktiga människor – människor som trodde att de visste hur saker borde vara – möter alla som följer honom olika former av missförstånd och motstånd. Detta är inte en orsak till ångest eller larm eftersom Sakarjas vision utvecklas nu i vår tid. Inget jordiskt motstånd kan hindra flödet av Andens liv som Konungen Kristus öppnade vägen för i Jerusalem för två tusen år sedan. Jesu närvaro är ständigt tillgänglig för alla som söker Andens ledning. Även i de grymmaste av omständigheter är Gud beredd att samarbeta med alla som vill det goda. Det är värmande men ännu mer värmande är Guds tålmod med oss och vår dubbelhet eller splittrade jag i detta. Vi kan upphöja och sträva efter sanningen fullt medveten om att vi ibland är falska och vi kan längta efter rättvisa fullt medvetna om att vi ofta drar fördelar från världens orättvisor. Vår kluvenhet och missmod är ingen överraskning för Gud – det är själva anledningen till att Gud i Kristus kom till oss och inledde en ny tid.

Som en klok präst har insett delar Johannesevangeliet världshistorien i två tider – tiden när Gud talade genom budbärare som profeter och änglar och tiden när Gud talar direkt till människor genom sin Ande. Vi förstår Andens tilltal och vägledning genom att bli välbekanta med Jesu ord. Jesu förberedde sina efterföljare för svårigheter som förr eller senare möter alla som strävar efter att följa honom. Genom att förvarna lärjungarna om att svårigheter skulle komma ville han hjälpa dem att inte se svårigheter eller svåra omständigheter som bevis på att de hade misslyckats som hans budbärare eller att de var på fel spår. Jesus vill att hans efterföljare litar på Andens tilltal som kommer till oss i vårt inre.

Det betyder inte att varje tanke vi får i vårt inre kommer från Anden. Andens tilltal är ofta en kombination av förmaning och uppmuntran – den är aldrig fördömande – dvs den lämnar oss aldrig i ett tillstånd av förtvivlan. Under Andens ledning behöver vi aldrig hävda att vi har rätt utan vi upptäcker en vilsam hållning där sanningen är målet. Denna hållning gör det mycket mer fruktsamt att läsa Bibeln och i den söka hur vi har missuppfattat Gud eller inte kunnat ta till oss Jesu ord. Under Andens ledning får vi den hjälp vi behöver för att se på våra liv, på allt som bör förändras men som vi inte förmår att förändra, på alla våra sår som vi inte själv kan läka, och lägga fram det till Gud med en vädjan om hjälp. De goda nyheterna för oss idag är att Jesus Kristus är genom sin heliga Ande närmare oss än vi kan förstå. Varje dag leder han dem som lyssnar att genom enkla och trofasta handlingar vittna om hans liv och närvaro. Amen.